

Sygn. akt III RC 136/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Brodnicy Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Renata Antkowiak

Protokolant: st. sekr. sądowy Milena Jastrzemska

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2018 r. w Brodnicy

sprawy z powództwa R. P.

przeciwko małoletniemu A. P. zastąpionemu przez matkę M. J.

o obniżenie alimentów

1) oddala powództwo

2) kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

Sędzia

/-/R. A.

Sygn. akt **III RC 136/17**

UZASADNIENIE

Powód R. P. w pozwie domagał się obniżenia renty alimentacyjnej ustalonej ugodą zawartą w dniu 18 maja 2016r. przed Sądem Rejonowym w Brodnicy Wydział III Rodzinny i Nieletnich w sprawie sygn. akt III RC 43/16 od powoda na rzecz małoletniego syna A. P. z kwoty 500,00 zł (pięćset złotych 00/100) miesięcznie do kwoty 250,00 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatnej z góry do dnia 15-tego każdego miesiąca kalendarzowego do rąk matki pozwanego M. J., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek raty oraz zwolnienie go z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w sprawie.

Stanowisko swoje uzasadniał faktem, że od chwili uprawomocnienia się wskazanej wyżej ugody Sądu Rejonowego w Brodnicy po jego stronie doszło do zmiany istotnych z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu. Powód wskazał, że obecnie, po wyczerpaniu zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego, została przyznana mu renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy w wysokości 858,31 zł netto miesięcznie. Po zapłaceniu alimentów w kwocie 500,00 zł miesięcznie na rzecz syna A. oraz przekazaniu matce pieniędzy na utrzymanie domu, powód pozbawiony jest środków pieniężnych na podstawowe utrzymanie własne, jak zakup żywności czy ubrań, a z uwagi na niesprawność lewej ręki nie jest w stanie podjąć się dodatkowego zatrudnienia.

Matka małoletniego pozwanego – M. J. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa R. P. w całości. Stanowisko swoje uzasadniła tym, że obecnie koszty utrzymania małoletniego pozwanego kształtują się na poziomie około 1250 zł miesięcznie, nie wliczając w to kwoty kosztów związanych z zaspokojeniem jego potrzeb mieszkaniowych. Biorąc zatem pod uwagę koszt zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniego pozwanego, a także fakt, iż ona

czyni osobiste starania o wychowanie i utrzymanie syna, ustalona dotychczas kwota alimentów nie jest wygórowana i z pewnością odpowiada możliwościom zarobkowym i majątkowym powoda, tym bardziej, iż nic nie stoi na przeszkodzie, by powód mając do dyspozycji całe dnie podjął prace dorywcze, gdyż z przedłożonego do pozwu orzeczenia wynika, iż jest jedynie częściowo niezdolny do pracy.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód R. P. i matka małoletniego pozwanego M. J. nie są i nigdy nie byli małżeństwem, pozostawali jednak w nieformalnym związku. Ze związku tego w dniu 7 stycznia 2013 roku w (...) urodził się małoletni A. P.. W dniu 15 stycznia 2013 roku R. P. uznał swoje ojcostwo wobec tego małoletniego składając oświadczenie przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w (...).

Ugodą zawartą przed Sądu Rejonowego w Brodnicy w dniu 18 maja 2016 roku w sprawie sygn. akt III RC 43/16 R. P. zobowiązał się do płacenia renty alimentacyjnej na rzecz małoletniego A. P. w kwotach po 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie płatną z góry do dnia 15-tego każdego miesiąca, do rąk matki małoletniego powoda - M. J. poczynając od dnia 1 maja 2016 r., z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat.

Dowód: odpis zupełny aktu urodzenia małoletniego pozwanego – k. 5, ugoda z dnia 18 maja 2016 roku – k. 29v akta sprawy III RC 43/16 tut. Sąd.

Na dzień orzekania w maju 2016 roku:

A. P. miał wówczas ukończone 3 lata i pozostawał pod opieką matki M. J.. Na miesięczne, podstawowe koszty utrzymania małoletniego pozwanego składały się wówczas następujące wydatki: mleko – 190 zł, pieluchy, pampers na noc – 50 zł, kosmetyki pielęgnacyjne i środki czystości – 50 zł, sudocrem – 20 zł, odzież i obuwie – 150 zł, chemia gospodarcza, proszek do prania, płyn do płukania - 30 zł, chusteczki nawilżające - 50 zł, lekarstwa - 50 zł, okulary/wizyty okulistyczne - 50 zł, zabawki, gry, materiały edukacyjne - 50 zł - łącznie była to kwota 720 zł, która nie obejmowała jednak kosztów wizyt lekarskich oraz kosztów dojazdów do Centrum (...) w W. czy leczenia. Do tego dochodził koszt zakupu kapci ze skórzaną wkładką zapobiegające płaskostopiu co około 3 miesiące, który wynosił około 100 zł.

M. J. miała 33 lata i nie była z nikim związana. Mieszkała wraz synem w domu swoich rodziców, osobno gotowała dla siebie i syna, a ponadto dokładała się do utrzymania gospodarstwa domowego. Była osobą bezrobotną, zarejestrowaną w Powiatowym Urzędzie Pracy w B. i otrzymywała zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 700,00 zł. M. J. leczyła się z powodu nadciśnienia tętniczego, wymagała również diagnostyki i leczenia zespołu depresyjnego nerwicy i z tego tytułu ponosiła wydatki na zakup lekarstw w wysokości 70 zł miesięcznie.

Powód R. P. miał 34 lata. Od dnia 6 stycznia 2016 roku przebywał na zwolnieniu lekarskim i pobierał zasiłek chorobowy. Dobrowolnie na utrzymanie syna A. przekazywał kwotę 300 zł miesięcznie. Nie miał innych osób na utrzymaniu.

Dowód: akta sprawy III RC 43/16 Sądu Rejonowego w Brodnicy w szczególności k. 2-6, 13-22, 24-31 akt.

Obecnie sytuacja strony pozwanej przedstawia się następująco:

Małoletni A. P. ukończył 5 lat i od września 2017 roku uczęszcza do przedszkola. Z tego tytułu matka małoletniego poniosła koszt wyprawki w wysokości 120 zł, ubezpieczenie – 35 zł, opłatę na Komitet Rodzicielski 50 zł. Dotychczasowe koszty przedszkola określiła na kwotę 236 zł co daje średnio miesięcznie kwotę 59 zł. Do tego doszły koszty dojazdu do przedszkola w wysokości 100 zł miesięcznie. Zajęcia w przedszkolu trwają 5 godzin i jest ono bezpłatne. M. J. ponosi jedynie koszt zakupu herbaty i wyżywienia w wysokości 100 zł miesięcznie. W okresie jesienno-zimowym pozwany łapie przeziębienia i jelitówki co wiąże się z koniecznością zakupu leków. Z uwagi na fakt, że małoletni pozwany dość często choruje, przyjmuje na stałe suplementy diety podnoszące odporność. Miesięczne wydatki z tego tytułu to kwota około 100 zł. Ponadto małoletni znajduje się pod stałą opieką lekarza, 4 razy w roku

jeździ do Centrum (...) w W. – koszt jednego wyjazdu to kwota około 250 złotych, co miesięcznie daje około 83 zł. A. P. ma wadę wzroku – zezą, okresowo przyjmuje krople i nosi okulary korekcyjne. Dotąd koszty zakupu i wymiany okularów ponosiła M. J., jednakże obecnie ojciec dziecka przekazał jej niezależnie od alimentów dodatkową kwotę 250 zł na ten cel.

Obecnie małoletni pozwany od listopada 2017 roku korzysta z opieki psychologicznej co zasugerowali - jak wskazała matka małoletniego - nauczyciele, z uwagi na fakt, że pozwany po wizytach z ojcem był niezdolny i pobudzony. Miesięczny koszt wizyt u psychologa wynosi 100 zł. Od października 2017 roku dwa razy w miesiący małoletni A. korzysta z wizyt u logopedy. Jedna wizyta to koszt 25 zł. Chłopiec w dalszym ciągu pije mleko modyfikowane N. P. lub B., a miesięczny koszt jego zakupu to kwota 120 zł. Pozostałe wydatki na wyżywienie małoletniego pozwanego wynoszą około 300 zł miesięcznie. A. korzysta w tzw. pieluchomajtek – co kosztuje około 30 zł miesięcznie. Do tego dochodzą wydatki na zakup obuwia, odzieży. Około 150 zł miesięcznie kosztuje zakup kosmetyków, proszków. Do tego dochodzi zakup zabawek, materiałów edukacyjnych oraz rozrywki (basen, kino), a także wyjazdy wypoczynkowe. Matka małoletniego powoda w ostatnim czasie zmuszona była do zakupu łóżka dla małoletniego pozwanego – 500 zł oraz kompletu pościeli wraz z poszwami – 220 zł. M. J. ponosi również obecnie koszty związane z dojazdem syna na spotkania z ojcem – co daje kwotę 40 zł miesięcznie, pokrywa też koszty atrakcji dziecka w czasie tych spotkań, gdyż syn zazwyczaj zwraca się bezpośrednio do niej, a ojciec dziecka na to się godzi.

Całkowity koszt utrzymania małoletniego kształtuje się obecnie na poziomie około 1250 zł.

Matka małoletniego pozwanego – M. J. ma 35 lat i zatrudniona jest obecnie na $\frac{3}{4}$ etatu w Spółce (...) S.A, na czas określony do 31 października 2018 roku. Z tego tytułu otrzymuje comiesięczne wynagrodzenie w wysokości 1163 zł oraz otrzymuje świadczenie 500+ na małoletniego pozwanego, a także alimenty przekazywany regularnie przez powoda na syna w wysokości 500 zł miesięcznie. M. J. ponosi koszty dojazdu do pracy w wysokości 300-400 zł miesięcznie. W dalszym ciągu zamieszkuje wraz z synem w domu swoich rodziców i oni wspomagają ją finansowo. Nie może pozwolić sobie na samodzielne wynajęcie mieszkania czy zatrudnienie opiekunki do dziecka. Matka małoletniego pozwanego ponosi koszty związane z utrzymaniem siebie i małoletniego pozwanego.

Sytuacja powoda przedstawia się następująco:

Powód R. P. ma obecnie 36 lata. Obecnie po wyczerpaniu zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego, została przyznana mu renta do dnia 30 czerwca 2018 roku, z tytułu częściowej niezdolności do pracy w wysokości 858,31 zł netto miesięcznie.

Nie ma nikogo na swoim utrzymaniu poza małoletnim pozwanym, który jest jego jedynym dzieckiem.

Powód mieszka wraz ze swoją matką i partycypuje w kosztach utrzymania domu w następującej wysokości: zakup energii elektrycznej- 70,00 zł miesięcznie, opłata za wodę- 25 zł miesięcznie, wywóz nieczystości - 15 zł miesięcznie, zakup opału w sezonie zimowym - 3.000,00 zł.

Dowód: zeznania matki małoletniego pozwanego – M. J. – k. 22--23, dowód z dokumentów na kartach: 2-10, 17-19 akt przedmiotowej sprawy.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania matki małoletniego pozwanego w zakresie, w jakim znalazły one odzwierciedlenie w dokonanych powyżej ustaleniach faktycznych. Jej zeznania w zasadniczych kwestiach stanowiących podstawę dokonanych ustaleń faktycznych i nie pozostawały w sprzeczności z przedłożonymi dokumentami. Ich treść znalazła potwierdzenie w dowodach z dokumentów przedkładanych przez strony. Spór między nimi sprowadzał się głównie do kwestii zasadności żądania strony powodowej w przedmiotowej sprawie odnoszonego do sytuacji majątkowej powoda i jego możliwości zarobkowych, jednakże rozstrzygnięcie tej kwestii jest obowiązkiem Sądu.

Co do dowodów z dokumentów wskazanych wyżej Sąd nie dopatrył się okoliczności mogących budzić wątpliwości co do ich prawdziwości.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. W myśl paragrafu 2 tego artykułu wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Natomiast zgodnie z przepisem art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany umowy bądź orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. A zatem gdy zmieniają się usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentów oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego do ich łozenia można żądać obniżenia alimentów.

Odnosząc powyższe do okoliczności przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż sporną pomiędzy stronami była kwestia wysokości alimentów należnych od powoda na rzecz małoletniego pozwanego, bowiem co do zasady powód zgadzała się płacić alimenty, jednakże w niższej kwocie miesięcznej, aniżeli ustalona przez strony w ugodzie zawartej przez Sądem w dniu 18 maja 2016 roku. Dokonując pod tym kątem oceny okoliczności przedmiotowej sprawy uznać należy, iż nie zaistniały żadne podstawy do częściowego chociażby uwzględnienia żądania pozwu.

Każda z rodzin ponosi wydatki związane z utrzymaniem zajmowanych przez nie mieszkań. Ponieważ małoletni pozwany w dalszym ciągu zamieszkuje razem z matką, to właśnie ona czyni osobiste starania w jego utrzymanie i wychowanie. Z tych też względów oczywiste jest, że udział finansowy ojca małoletniego pozwanego w kosztach jego utrzymania powinien być większy, aniżeli udział finansowy matki małoletniego w tych kosztach.

Powód jako ojciec pozwanego jako zobowiązany do płacenia alimentów i winien wykorzystywać swoje możliwości zarobkowe skutecznie poszukując pracy, wykazując przy tym należyłą staranność czego nie można w obecnej sytuacji powiedzieć. Co prawda jak słusznie zauważyła matka małoletniego pozwanego, powód jak wynika z orzeczenia z dnia 19 czerwca 2017 roku jest niezdolny do pracy, ale tylko częściowo. Może zatem wykorzystać swoje umiejętności podejmując lekkie prace dorywcze. Sąd oceniając zasadność żądania pozwu w przedmiotowej sprawie brał pod uwagę złożoną sytuację rodzinną stron i w tym kontekście dokonywał porównania sytuacji finansowej tych rodzin. Ocena tych wszystkich okoliczności wynikających z przeprowadzonego postępowania dowodowego, na które wskazano wyżej skłoniła Sąd do rozstrzygnięć znajdujących odzwierciedlenie w wyroku.

I tak Sąd w punkcie 1) wyroku oddalił powództwo, w punkcie 2) kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa – stosownie do art. 113.1 UKS a contrario.

Sędzia

/-/R. A.